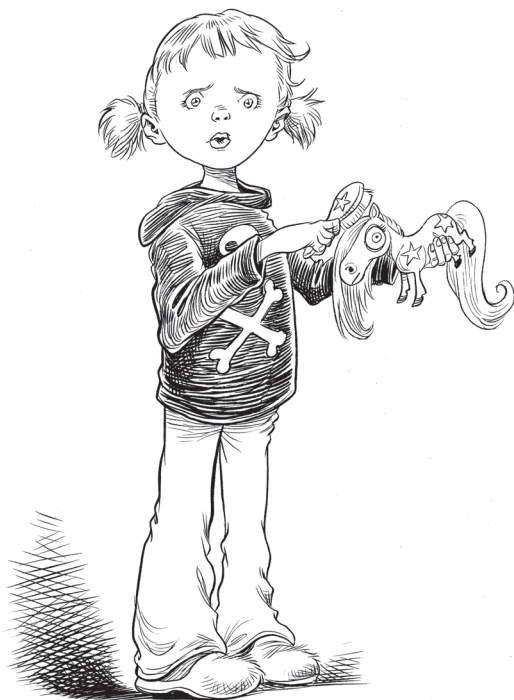

Vchladničke bol len pomarančový džús. Nič iné, čo by sa hodilo na cereálie – jedine, že by ste uvažovali nad kečupom či majonézou, prípadne octovým nálevom, ale to nebol môj prípad, ba ani prípad mojej sestričky, hoci tá už stihla pojesť všeličo divné – ako napríklad huby v čokoláde.*

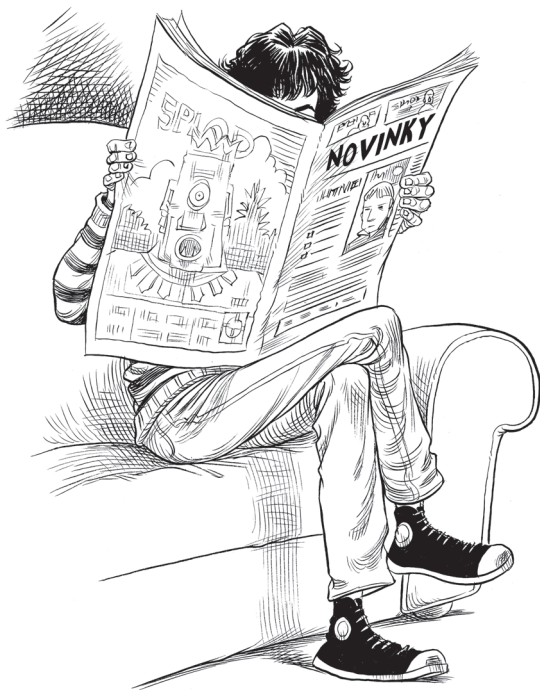
* Vlastne jej to nechutilo a ani som jej nepovedal, že v tej čokoláde boli huby. Išlo o pokus.

„Nemáme mlieko,“ oznámila mi sestra.
„Nie,“ odpovedal som a pre istotu
som sa ešte pozrel, čo je v chladničke
za džemom. „Vôbec žiadne.“

Naša mama sa vybrala na konferenciu. Mala prednášať o jaštericiach. Skôr než odišla, pripomenula nám všetko dôležité, na čo treba myslieť, kým bude preč.

Otec vtedy čítal noviny a v takých chvíľach svetu okolo seba nevenuje veľkú pozornosť.

„Počul si ma?“ podozrieavo sa spýtala mama. „Čo som vravela?“